

Sygn. akt VIII *Pa 254/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Andrzejewska
Sędziowie:	SSO Jolanta Łanowy (spr.) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2016r. w Gliwicach

sprawy z powództwa I. G. (G.)

przeciwko Urzędowi Miasta w R.

o przywrócenie do pracy

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 1 października 2015 r. **sygn. akt** IV P 36/14

uchyla zaskarżony wyrok, znosząc postępowanie w zakresie rozprawy z dnia 30 września 2015 roku i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Z., pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSO Jolanta Łanowy (spr.)

Sędzia Przewodniczący Sędzia

UZASADNIENIE

Powódka I. G. wniosła pozew przeciwko Urzędowi Miasta w R. domagając się, po ostatecznym sprecyzowania żądania pozwu, przywrócenia do pracy, nałożenia na pozwanego obowiązku dalszego jej zatrudniania do czasu prawomocnego rozpoznania sprawy oraz zasądzenia wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy w kwocie 4.100 zł i zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko wskazała, że w dniu 23 stycznia 2014r. pozwany złożył jej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia wskazując jako przyczynę utratę zaufania spowodowaną naruszeniem przepisów kodeksu pracy i ustawy o pracownikach samorządowych.

Powódka zarzuciła, że nigdzie nie wskazano czego dotyczą przepisy i jakie obowiązki w sobie zawierają również osoby wręczające jej wypowiedzenie nie wyjaśniły czego dotyczą przywołane w wypowiedzeniu przepisy. Ponadto zarzuciła pozwanemu, że nie wyjaśnił, który przepis regulaminu pracy oraz które zasady ustalonego porządku pracy naruszyła. Jej zdaniem nie wyjaśniono w jaki sposób naruszyła dobro zakładu pracy, nie chroniła należycie jego mienia oraz ujawniła informacje mogące wyrządzić szkodę pracodawcy, jak również na czym polegało naruszenie przez nią Konstytucji RP, a także kiedy i gdzie zachowywała się w sposób niegodny. Następnie wskazała, że wbrew twierdzeniom pozwanego nigdy dla celów pozasłużbowych nie zbierała danych osobowych, nie utrzymywała ich, nie przechowywała, nie opracowywała, nie zmieniała ich i nie udostępniała komukolwiek jak również nie usuwała ich.

W odpowiedzi na pozew pozwany Urząd Miasta w R. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Podał, że wypowiedzenie powódce umowy o pracę pod względem formalnym, jak również co do zasadności uznać należy za prawdziwe. Wskazał, że dokonał weryfikacji wejść do systemu (...) w wyniku której wszyscy pracownicy

w przypadku których w okresie od stycznia do 06 maja 2013r. zarejestrowano zwiększoną liczbę zapytań zostali zobowiązani do potwierdzenia czy ilość dokonanych zapytań odpowiada ilości i rodzajowi spraw prowadzonych przez tych pracowników w analizowanym okresie. Wśród osób u których zauważono wzrost ilości zapytań była również powódka, która w drodze służbowej poproszona została o złożenie stosownych wyjaśnień. Następnie pozwany podał, że ze sporządzonego przez niego zestawienia wynikało, że ogólna liczba wszystkich zapytań w przypadku powódki wyniosła 639 zaś liczba zapytań nie związanych z wykonywaniem obowiązków służbowych 507. Zdaniem pozwanego takie zachowanie było na tyle naganne i zawinione, że pełnienie obowiązków na zajmowanym stanowisku stało się niemożliwe. Pozwany zarzucił powódce naganność takiego zachowania negatywnie ocenił jej tłumaczenia w których utrzymywała, że nie miała pojęcia o tym, że przekroczyła swoje uprawnienia oraz że nie została odpowiednio przeszkolona w przedmiotowym zakresie. W ocenie pozwanego powódka bardzo dobrze zrozumiała przyczyny uzasadniające wypowiedzenie jej umowy o pracę gdyż pół roku wcześniej prowadzono z nią rozmowy wyjaśniające.

Wyrokiem z dnia 1 października 2015r. sygn. IVP 36/14 – Sąd Rejonowy w Z. przywrócił powódkę do pracy u pozwanego na dotychczasowym stanowisku, oddalił wniosek o nałożenie obowiązku dalszego zatrudnienia powódki do czasu zakończenia prawomocnego rozpoznania sprawy i orzekł o kosztach procesu.

Powyższy wyrok zapadł w następującym stanie faktycznym:

Powódka I. G. została zatrudniona w Urzędzie Miejskim w R. z dniem 15 lutego 1995r. Powódce powierzono stanowisko referenta w Wydziale Spraw Lokalowych, a następnie P. oraz Inspektora w tym Wydziale. Początkowo strony łączyły dwie umowy o pracę na czas określony, a od 01 września 1995r. umowa o pracę na czas nieokreślony. Od 15 lipca 2002r. powódka wykonywała pracę Inspektora w Urzędzie Stanu Cywilnego w R. w Referacie Urodzeń i Z..

Dnia 16 lipca 2002r. powódka została upoważniona do przetwarzania danych osobowych znajdujących się w rejestrach stanu Cywilnego – Urzędu Miejskiego w R..

Powódka była zawsze dobrze i bardzo dobrze oceniana przez swoich przełożonych, co potwierdzały okresowe oceny jej kwalifikacji sporządzane przez Kierownika Urzędu Stanu Cywilnego. Powódka regularnie otrzymywała premie.

Do obowiązków powódki należało między innymi sporządzanie aktów urodzeń ze szczególnym uwzględnieniem: drukowania aktów, odpisów, zawiadomień, prowadzenie spraw statystycznych do GUS, prowadzenie rejestrów, zgłaszanie urodzeń do właściwych organów ewidencji ludności, przygotowanie decyzji wynikających ze sporządzanych aktów oraz wpisywanie wszelkich wzmianek bocznych i zawiadomień zgodnie z obowiązującymi przepisami, powiadamianie sądu o rejestracji urodzenia dziecka przez niepełnoletnią matkę sporządzanie protokołów zgłoszenia urodzenia. Ponadto załatwianie stron z zakresu sporządzania, podpisywania i wydawania zaświadczeń odpisów i kserokopii z posiadanej dokumentacji stanu cywilnego oraz odnotowywanie zdarzeń w formie przypisków w aktach stanu cywilnego, udzielanie informacji z zakresu pracy USC, prowadzenie spraw kancelaryjno – biurowych dotyczących otrzymywanej poczty w sprawach USC, bieżąca współpraca z innymi urzędami stanu cywilnego, biurami ewidencji ludności i Biurami Dowodów Osobistych, Biurami Paszportowymi, przedstawicielstwami

dyplomatycznymi Rzeczypospolitej, przekazywanie informacji zgodnie z obowiązującym konwencjami, w zakresie objętym wykonywaniem czynności służbowych, dbanie o prawidłowe przechowywanie i zabezpieczanie zboru archiwalnego (oprawa, renowacja i inne naprawy), prawidłowe zabezpieczanie, przetwarzanie i udostępnianie danych osobowych znajdujących się w zbiorach USC (w tym komputerowych), ocena i doskonalenie procesów w zakresie zajmowanego stanowiska pod kątem normy PN-EN ISO 9001:2001, pełnienie dyżurów przy sporządzaniu aktów zgonów i asystowanie przy zawieranych ślubach, sprzedaż znaczków wartościowych stanowiących opłatę skarbową i pełną odpowiedzialność finansową w tym zakresie, wykonywanie innych poleceń służbowych kierownika USC.

Powódka miała także dostęp do systemu (...), który zawierał dane osobowe mieszkańców R., posiadała swoje hasło celem logowania się w tym systemie. Oprócz powódki uprawnienia posiadały A. W. i B. W..

Jak ustalono, (...) to zintegrowany system zarządzania miastem, oprogramowanie, które działa na zasadzie modułowej. (...) ten zawiera dane osobowe- adresowe mieszkańców R.. Można w nim znaleźć takie dane jak imię, nazwisko, datę urodzenia, pesel, numer dowodu osobistego, stan cywilny, miejsce zamieszkania imiona rodziców, datę i miejsce urodzenia, dane dotyczące stanu cywilnego, dane dotyczące współmałżonka. W wersji systemu dostępnej dla pracowników USC nie ma informacji na temat nazwiska rodowego. To do jakich danych miał dostęp dany pracownik zależało od tego, jakie uprawnienia posiadał, przy czym były one powiązane z zakresem jego obowiązków.

Dokonanie rejestracji urodzenia, kart statystycznych urodzenia, wprowadzenie zmiany do aktu urodzenia wymagało skorzystania z systemu (...) np. gdy osoba zgłaszająca nie zabrała ze sobą dowodu osobistego. Zarówno powódka jak i B. P. w referacie urodzeń i zgonów przy rejestracji urodzenia sprawdzały w systemie (...) zgodność adresu zameldowania, czy się zgadza z dowodem osobistym przedstawianym przez osobę zgłaszającą urodzenie, stan cywilny matki, ojca, w przypadku zgonów wszystkie dane, których nie zawierały księgi USC.

W przypadku zgłoszenia zgonu w systemie sprawdzały numer PESEL osoby zmarłej, stan cywilny osoby zmarłej, nazwisko rodowe matki osoby zmarłej. Czasami szpitale w kartach zgłoszenia urodzenia podawały niepełne dane dotyczące matki lub popełniały w zgłoszeniach pomyłki wtedy dane również sprawdzano w systemie. Czasami zgłoszenia zgonu dokonywał sąsiad wtedy również w systemie sprawdzano, czy rzeczywiście jest on sąsiadem. Sprawdzenia danych w systemie dokonywano również w przypadku próśb o udzielenie informacji w celu ustalenia czy zapytanie składa osoba uprawniona do uzyskania informacji. W celu sporządzenia kart statystycznych dla GUS powódka i B. W. również korzystały z systemu, podobnie przy umiejscowieniu. W kartach statystycznych zawartych było więcej danych niż w aktach urodzenia. Powódka korzystała z systemu na kilka sposobów, wtedy gdy poszukiwała spadkobierców na prośbę sądów, kancelarii, urzędów, które zwracały się do USC z zapytaniem, czy znajdują się w nim akty konkretnych osób. Powódka odpowiadała za statystykę, sprawdzała karty statystyczne sporządzane przez innych pracowników i wolnych chwilach uzupełniała brakujące w nich dane.

W przypadku braku szczegółowych danych, powódka poszukiwała niektórych osób za pomocą kryterium imienia, wówczas wyświetlały jej się dane nawet kilkuset osób. Powódka według rocznika wchodziła wtedy w szczegóły dotyczące tych osób i ustalała czy są to osoby których poszukuje.

Sekretarz Miasta G. J. na polecenie G. D. – Prezydenta Miasta R., w związku pisemną informację o tym, że jeden z organizatorów referendum w sprawie odwołania prezydenta zwrócił się do pracownika spółki miejskiej z prośbą o udostępnienie danych z bazy danych mieszkańców zleciła firmie odpowiedzialnej za bezpieczeństwo systemu (...) sprawdzenie czy w okresie marca i kwietnia 2013r. system zarejestrował w przypadku użytkowników zwiększoną ilość zapytań.

W związku ze stwierdzeniem przekroczenia przez powódkę w dniu 19 marca 2013r. liczby 50 zapytań do systemu (...) została ona poddana weryfikacji jako jedyny pracownik USC. Ze względu na bardzo dużą ilość zapytań nie było możliwości częstego kontrolowania wszystkich pracowników.

Z zestawienia sporządzonego przez pozwanego wynika, że w okresie od 01 stycznia 2013r. do 06 maja 2013r. powódka dokonała 995 wejść do systemu (...), przy czym na okres marca i kwietnia 2013r. przypadło 639 zapytań.

W okresie marca i kwietnia 2013r. w USC w R. nie było znaczącego wzrostu ilości spraw do załatwienia. Powódka nie miała przydzielonych dodatkowych zadań.

Powódka nie została zapoznana z wydrukiem sporządzonym przez firmę (...) zawierającym wykaz jej wejść do systemu w miesiącach marcu i kwietniu 2013r.

W dniu 10 maja 2013r. Prezydent Miasta R. – G. D. wydała polecenie służbowe nr SP 2010.6.2013 w sprawie zweryfikowania zasadności przeglądania danych osobowych mieszkańców przez podległego pracownika, w którym poleciła Kierownikowi USC w R. ustalić ilość i rodzaj spraw załatwianych przez powódkę, zweryfikować zasadność przeglądania danych osobowych 64 mieszkańców, w razie stwierdzenia że ilość zapytań z dnia 19 marca 2013r. nie jest zgodna z ilością spraw załatwianych w tym dniu przez powódkę do ustalenia przyczyn rozbieżności.

Tego samego dnia Kierownik USC przedstawił Prezydentowi Miasta R. wyjaśnienia dotyczące ilości i rodzaju spraw załatwianych przez I. G. w dniu 19 marca 2013r. Z przedstawionego zestawienia wynika, że w marcu 2013r. w rudzkim urzędzie sporządzono ogółem 173 akty urodzenia, 107 aktów zgonu i 25 aktów małżeństwa. W piśmie z dnia 10 maja 2013r. powódka wyjaśniła, że według raportu listy czynności w dniu 19 marca 2013r. zarejestrowano 12 urodzeń i dwa zgony ponadto wskazała, że wykonanie tych czynności wielokrotnie wymaga sprawdzenia danych z systemu (...). Poinformowała również, że w tym dniu sprawdzała dane meldunkowe rodziców dzieci urodzonych oraz zmarłych i ich współmałżonków celem prawidłowego wypełnienia kart statystycznych urodzeń i zgonów. Ponadto w tym dniu sporządzała zaległą statystykę za połowę marca jak również sprawdzała prawidłowość wypisanych już kart statystycznych urodzeń za okres od 01 – 15 marca 2013r. czyli 89 kart statystycznych. Na wykazie dotyczącym rodziców dzieci, których akty urodzenia zostały zarejestrowane przez I. G. w dniu 19 marca 2013r. oraz akty zgonu, karty zgłoszenia urodzenia – statystyczne w dniach od 01 do 15 marca 2013r. figuruje 97 nazwisk.

W zestawieniu kart zgonu, które w marcu i w kwietniu sprawdzała powódka figuruje 77 osób, zaś w zestawieniu kart urodzenia za ten okres figuruje 49 nazwisk.

G. J. na polecenie Prezydent Miasta dokonała czynności sprawdzających. W tym celu porównała wyżej opisane zestawienia z wydrukiem z systemu (...) (zawierającym nr ID, imię, nazwisko, adres osoby, numer PESEL, informację czy wyświetlała się lista czy szczegóły). Na tej podstawie sporządziła zestawienie liczbowe dotyczące uzasadnionych i nieuzasadnionych zapytań zarejestrowanych w systemie.

W dniu 16 maja 2013r. odbyło się spotkanie, w trakcie którego powódce najpierw odczytano pismo dotyczące przetwarzania danych. Następnie została ona poproszona przez G. J. i radcę prawnego K. K. o wyjaśnienie sytuacji. W czasie tej rozmowy powódka przyznała się że zdarzało się jej wchodzić do systemu w celach prywatnych. Wtedy mecenas K. podyktowała powódce treść pisma adresowanego do Prezydenta Miasta i zatytułowanego „uzupełnienie wyjaśnień z dnia 10 maja 2013r”. W piśmie tym powódka oświadczyła, że nie pamięta jakie czynności wykonywała w dniu 19 marca 2013r. jak również nie jest w stanie wyjaśnić 64 zapytań zarejestrowanych w systemie ewidencji ludności na jej loginie. Wyjaśniła, że nie pamięta czy te wejścia dotyczyły czynności służbowych, czy też wejść prywatnych. Na koniec oświadczyła, że czynności tych nie przetwarzała i nikomu nie przekazywała. Ostatnie zdanie w piśmie powódka dopisała samodzielnie.

Następnego dnia komputer powódki został zablokowany. Przełożona powódki poleciła jej wypisywać karty urodzenia i zgonu oraz wypełniać archiwum.

W toku postępowania wyjaśniającego powódka nie była w stanie przypisać wszystkich logowań do konkretnych spraw, a liczba akt przedstawiona w wykazach przygotowanym przez nią, przez jej przełożoną oraz przez pracowników

Referatu Urodzeń i Z. nie zgadzała się z liczbą wejść do bazy danych. Liczba zapytań, które nie znalazły pokrycia w wykazach sporządzonych przez USC wyniosła około 500, nadto zapytania dotyczyły osób prywatnych.

W wyniku przeprowadzonej kontroli ustalono, że zwiększona ilość zapytań wystąpiła także u pracownika Wydziału Komunikacji i u pracownika straży miejskiej. Przy czym ten ostatni przyznał się że zwiększona liczba zapytań była związana z weryfikacją list osób popierających referendum. Jego działania polegały na sprawdzeniu danych osobowych, numeru PESEL i poprawieniu tych danych na listach.

Postanowieniem z dnia 05 listopada 2013r. Prokuratura Rejonowa G. - Wschód

w G. umorzyła śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień służbowych między innymi przez powódkę, a Sąd Rejonowy w R. utrzymał w mocy niniejsze orzeczenia zaskarżone zażaleniem z dnia 18 listopada 2013r. przez miasto R. .

Od 22 lipca 2013r. do 19 stycznia 2014r. powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim.

W dniu 17 stycznia 2014 r pracodawca zawiadomił o zamiarze rozwiązania z powódką umowy o pracę, reprezentującą powódkę zakładową organizację związkową : Związek Zawodowy (...) wskazując, że przyczyną uzasadniającą wypowiedzenie umowy o pracę jest naruszenie obowiązków pracowniczych pracownika samorządowego, w szczególności w zakresie art. 100 §2 pkt 2, pkt 4, pkt 6 kodeksu pracy, art. 24 ust 2 pkt 1 i 6 ustawy o pracownikach samorządowych w związku z art. 23 ust 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Pracodawca wskazał, że oceniając zachowanie I. G. uznać należy, że sprawdzanie dat urodzin czy innych danych osobowych, które powodowane były wyłącznie ciekawością i nie było związane z wykonywaniem obowiązków służbowych, jest bez wątpienia naganne i jako takie nie powinno mieć miejsca.

W dniu 23 stycznia 2014r. Sekretarz Miasta w obecności zastępcy Wydziału Kadr wręczyła powódkę pismo zawierające oświadczenie o rozwiązaniu z nią umowy o pracę. Jako przyczynę wskazano utratę zaufania spowodowaną naruszeniem obowiązków pracowniczych, między innymi w zakresie art. 100 §2 pkt. 2, 4, 6 kp oraz art. 24 ust. 2 pkt.1 i 6 ustawy o pracownikach samorządowych w związku z art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Wskazał że w miesiącach marcu i kwietniu 2013r., dopuściła się nieuzasadnionych wejść do systemu (...)

i generowała zapytania dotyczące danych osobowych mieszkańców miasta, które nie były związane z wykonywaniem obowiązków pracowniczych oraz nie spełniały przesłanek, o których mowa w art. 23 ustawy o ochronie danych osobowych. W dalszej części wypowiedzenia pozwany wskazał, że w wyżej opisanym okresie powódka wykonała kilkaset takich zapytań i nie była w stanie wskazać żadnego uzasadnienia dla wykonywanych czynności, dotyczących bazy danych osobowych mieszkańców poza zaspokojenie osobistej ciekawości. Zapytania te dotyczyły między innymi zastępcy prezydenta miasta M. P. oraz jego małżonki. Takie natomiast zachowanie powódki narusza zasady godnego zachowania pracownika samorządowego.

W tak ustalonym stanie faktycznym , w ocenie Sądu I instancji - roszczenie powódki zasługiwało na uwzględnienie, bowiem z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego nie wynikało, aby powódka dopuściła się uchybień uzasadniających rozwiązanie z nią umowy o pracę za wypowiedzeniem.

Sąd rejonowy wskazał, iż zgodnie z art. 30 § 4 kp w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nie określony lub o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie lub rozwiązanie umowy, a przyczyna wypowiedzenia umowy o pracę powinna być prawdziwa i konkretna . Ocena zasadności wypowiedzenia umowy o pracę dokonywana jest natomiast w granicach przyczyn podanych pracownikowi przez pracodawcę. Strona pozwana jako przyczynę wypowiedzenia powódkę umowy o pracę wskazała utratę zaufania spowodowaną naruszeniem obowiązków pracownika samorządowego, między innymi w zakresie art. 100 2 pkt.2, 4, 6 kp oraz art. 24 ust.2 pkt.1 i 6 ustawy o pracownikach samorządowych w związku z art.23 ust.1 ustawy o ochronie danych osobowych.

W ocenie Sądu I instancji sposób wskazania przez pracodawcę przyczyny w wypowiedzeniu umowy o pracę, co prawda czynił zadość wymogom formalnym wynikającym z art. 30 § 4 k.p., jednakże wypowiedzenia tego nie można było uznać za uzasadnione w świetle art. 45 § 1 k.p.

Zdaniem Sądu I instancji, utrata zaufania do pracownika może stanowić przyczynę uzasadniającą wypowiedzenie umowy o pracę, jeżeli znajduje oparcie w przesłankach natury obiektywnej oraz racjonalnej i nie jest wynikiem arbitralnych ocen lub subiektywnych uprzedzeń.

Sąd Rejonowy wskazał, iż to na pozwanym ciążył obowiązek wykazania, że powódka dopuściła się nieuzasadnionych i niezwiązanych z wykonywaniem obowiązków pracowniczych oraz niespełniających przesłanek z ustawy o ochronie danych osobowych wejść do systemu (...). Okoliczność ta w żaden sposób nie została jednak wykazana. Fakt, że powódka nie była w stanie powiązać wszystkich logowań w systemie (...) z konkretną sprawą prowadzoną w USC - Referacie Urodzeń i Z., nie oznacza, że wejścia do systemu nie były związane z wykonywaniem przez powódkę obowiązków służbowych. W ocenie Sądu Rejonowego, charakter pracy powódki, rodzaj podejmowanych przez nią czynności uzasadniały wejścia do systemu w różnych sytuacjach nie tylko w typowych dotyczących rejestracji urodzenia, czy zgonu. Z zeznań powódki wynikało, że do systemu wchodziła również wtedy gdy poszukiwała spadkobierców na telefoniczną prośbę pracowników innych urzędów i instytucji (powódka nie udostępniała tych danych, a jedynie udzielała informacji czy Urząd jest w posiadaniu dokumentacji). Korzystała z systemu przy uzupełnianiu kart statystycznych dla GUS, sporządzanych przez nią i innych pracowników, których pracę w tym zakresie kontrolowała, przy weryfikacji kart urodzenia nadesłanych przez szpitale, które często zawierały pomyłki lub nieuzupełnione rubryki. Część wejść do systemu wynikała z faktu, że w wersji dostępnej dla USC nie było możliwości wyszukiwania kobiety po nazwisku rodowym powódka wpisywała wtedy imię kobiety i według rocznika wchodziła w szczegóły i sprawdzała, czy jest to córka konkretnych rodziców. W wypadku zgłoszenia zgonu przez sąsiada powódka sprawdzała, czy osoba zgłaszająca rzeczywiście jest sąsiadem generując dane wszystkich osób zameldowanych w danym budynku.

Ponadto analizując zestawienie przedłożone przez stronę pozwaną dotyczące ilości zapytań wygenerowanych przez powódkę w systemie (...) Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, iż na przykład dnia 15 marca 2013r. powódka wyszukiwała 31 osoby o imieniu Z.. Dane tych osób nie zostały zaciemnione, czyli nie zostały uznane przez stronę pozwaną za uzasadnione wejścia do systemu. Zdaniem Sądu wydruk ten potwierdza jednak zeznania powódki, w których wskazywała ona, że w przypadku braku szczegółowych danych poszukiwała niektórych osób za pomocą kryterium imienia. Taki sposób poszukiwania powodował, że wejść do systemu było bardzo dużo, jednakże wszystkie je należało traktować jako uzasadnione, nawet jeśli nie było możliwości ich przypisania do konkretnej sprawy. W tej sytuacji brak dokumentacji uzasadniającej wejście do systemu nie świadczy o niezasadności zapytania. Podsumowując należało stwierdzić, że powódka korzystała z systemu w związku z czynnościami, które w wielu przypadkach nie dawały się powiązać z konkretną sprawą.

Oceniając roszczenie powódki Sąd Rejonowy miał również na uwadze, że powódka sama przyznała, że sporadycznie do systemu (...) wchodziła w celach prywatnych np. by sprawdzić datę urodzin koleżanki z urzędu. Niemniej jednak takie zachowanie powódki w ocenie Sądu I instancji nie stanowiło naruszenia prawa, w tym powołanego w oświadczeniu pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Przepis ten mówi o przetwarzaniu danych osobowych, przez które zgodnie z art. 7 pkt. 2 powołanej ustawy należy rozumieć jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. W świetle tej definicji i ustalonego stanu faktycznego (powódka zeznała, że dane wyświetlały się jej jedynie na komputerze oraz że nie było możliwości ich zapisywania na jakichkolwiek nośnikach) należało stwierdzić, że powódka danych osobowych nie przetwarzała. Strona pozwana tej okoliczności nie wykazała.

Fakt, że wśród wyszukiwanych nazwisko znalazło się nazwisko (...), które nosi jeden z zastępców prezydent miasta R., nie daje podstaw do stwierdzenia, że powódka chciała zaspokoić swoją ciekawość i w innych celach niż służbowe dokonywała sprawdzeń w systemie. Po pierwsze, że nazwisko (...) nie jest nazwiskiem, które rzadko występuje wśród

mieszkańców R., co zresztą potwierdziła sama strona pozwana dołączając wydruk z logowań do systemu (...). Po drugie wskazać należy, że wpisanie tego nazwiska w systemie generowało listę osób o tym samym nazwisku. Podobnie zdaniem Sądu Rejonowego rzecz się miała w przypadku J. M. czy byłego sekretarza miasta pana C.

W związku z powyższym wydruk przedłożony przez stronę pozwaną nie daje pewnej informacji, czy wygenerowanie nazwiska w systemie miało związek z obowiązkami służbowymi czy też nie.

Ponadto, zestawienia pozwanego nie pokrywają się z danymi wydruku rejestratora wejść jak również fakt, że wydruk ten nie został udostępniony powódce w momencie, kiedy kazano jej złożyć wyjaśnienie odnośnie nieuzasadnionych wejść do systemu, czym w znaczny sposób utrudniono jej ustosunkowanie się do zarzutów pracodawcy.

Okoliczność, że ustalenia niektórych danych można było dokonać w inny sposób niż poprzez sprawdzenie w systemie (...), nie oznacza, zdaniem Sądu I instancji, że powódka dopuściła się nieuzasadnionych wejść do bazy danych osobowych, szukając aktualnych danych danej osoby na przykład przez dane jej rodziców, czy też sprawdzając aktualne miejsce pobytu za pośrednictwem danych osoby współzamieszkującej. Wszystkie te czynności były podejmowane celem sprawnego i skutecznego wykonania obowiązków pracowniczych.

W tym stanie rzeczy zarzuty postawione powódce, w ocenie Sądu I instancji - były całkowicie chybione.

Ponadto, jak stwierdził Sąd I instancji - przyczyna wypowiedzenia powódce umowy o pracę, wskazana w piśmie wystosowanym do organizacji związkowej: Związku Zawodowego (...), jest lakoniczna i nie pokrywa się w pełni z przyczyną wskazaną w wypowiedzeniu powódce umowy o pracę. W piśmie do organizacji związkowej pracodawca powołał jedynie przepisy, które jego zdaniem powódka naruszyła, wskazując tylko dodatkowo, że „oceniając zachowanie powódki, uznać należy, iż sprawdzanie dat urodzin czy innych danych osobowych, które powodowane były wyłącznie ciekawością i nie było związane z wykonywaniem obowiązków służbowych, jest bez wątpienia naganne i jako takie nie powinno mieć miejsca”. W piśmie tym pracodawca nie wyjaśnił na czym zachowanie powódki polegało, w jaki sposób, w jakiej ilości powódka miała sprawdzać daty urodzin czy „inne dane”. Przepis art. 38 § 1 kp, zobowiązuje pracodawcę do ujawnienia związkowi zawodowemu przyczyny wypowiedzenia. Brak prawidłowego określenia przyczyny oznacza naruszenie art. 38 § 1 kp

W związku z powyższym na podstawie art. 45 §1 kp Sąd Rejonowy orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku.

W punkcie drugim wyroku Sąd Rejonowy na podstawie art. 47 kp przyznał powódce wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy. W przypadku okresu wypowiedzenia wynoszącego trzy miesiące, pracownik ma prawo do wynagrodzenia w wysokości nie wyższej niż za 1 miesiąc.

W punkcie trzecim Sąd Rejonowy oddalił wniosek powódki o nałożenie na pozwanego obowiązku dalszego jej zatrudniania do czasu prawomocnego rozpoznania sprawy mając na uwadze, że zgodnie z art. 477² kpc nałożenie tego obowiązku jest niemożliwe, gdy doszło do rozwiązania umowy o pracę z powodu upływu okresu wypowiedzenia.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 kpc, art. 113 ust. 1 w zw. z art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2014r., poz. 1045, ze zm.) oraz §2 ust. 2 i §11 ust.1 pkt.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 2013r. poz.461 z późn. zm.).

Apelację od wyroku wniosła strona pozwana.

Zaskarżyła wyrok w punktach 1, 2 4 i 5, zarzucając :

- naruszenie prawa procesowego , tj. art. 233 kpc w zw. z art. 30 par. 4 kpc , mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegający na błędnej ocenie zebranego materiału dowodowego – poprzez przyjęcie, iż postawione powódce zarzuty były chybione,
- naruszenie prawa procesowego , tj. art. 214 par. 1 kpc poprzez przyjęcie, że nie zachodzi okoliczność nadzwyczajna, której nie można przewyciężyć,
- naruszenie prawa materialnego , tj. art. 38 par. 1 kp poprzez jego błędna wykładnię i w konsekwencji przyjęcie naruszenia tego przepisu.

Powołując się na powyższe zarzuty strona apelująca wniosła o zmianę wyroku i oddalenie powództwa, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Odnosnie zarzutu naruszenia art. 214 par. 1 kpc wskazano, w apelacji, iż strona pozwana została pozbawiona możliwości obrony swoich praw. Powołany przez pozwaną świadek i jak i końcowe stanowiska stron zostały przeprowadzone na rozprawie w dniu 30 września 2015r. podczas usprawiedliwionej nieobecności pełnomocnika pozwanej, który w tym czasie był na zwolnieniu lekarskim, a potem przebywał w szpitalu. Choroba miała charakter nagły i ostry. Pełnomocnik pozwanej złożył w dniu 29 września 2015r. wniosek o odroczenie rozprawy i dołączył zaświadczenie wydane przez lekarza sądowego. Sąd I instancji nie uwzględnił wniosku o odroczenie rozprawy.

Sąd Okręgowy VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. zważył co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie w części dotyczącej zarzutu naruszenia prawa procesowego, a to przepisu art. 214 par. 1 kpc.

W ocenie Sądu Okręgowego, słuszny jest zarzut strony apelującej, iż w zakresie rozprawy z dnia 30 września 2015r. została pozbawiona możliwości obrony swoich spraw, albowiem rozprawa została przeprowadzona pod nieobecność - usprawiedliwioną jej pełnomocnika .

Zgodnie z art. 214. § 1 kpc - rozprawa ulega odroczeniu, jeżeli sąd stwierdzi nieprawidłowość w doręczeniu wezwania albo jeżeli nieobecność strony jest wywołana nadzwyczajnym wydarzeniem lub inną znaną sądowi przeszkodą, której nie można przewyciężyć. Przy czym, usprawiedliwienie niestawiennictwa z powodu choroby stron, ich przedstawicieli ustawowych, pełnomocników, świadków i innych uczestników postępowania, wymaga przedstawienia zaświadczenia potwierdzającego niemożność stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie sądu, wystawionego przez lekarza sądowego (art. 214 (1) par 1 kpc.).

W przypadku wystąpienia jednej z przyczyn wymienionych w art. 214 § 1 kpc rozprawa ulega odroczeniu obligatoryjnie, z urzędu. Przyczynami odroczenia rozprawy są nieprawidłowość w doręczeniu wezwania albo usprawiedliwiona nieobecność strony wywołana nadzwyczajnym wydarzeniem lub inną niemożliwą do przewyciężenia przeszkodą.

Zdaniem Sądu Okręgowego, choroba pełnomocnika procesowego strony jest przeszkodą, której nie można przewyciężyć tylko wtedy, gdy pełnomocnik ze względu na nią nie miał możliwości ustanowienia substytutu procesowego Dlatego wniosek o odroczenie rozprawy jest uzasadniony co do zasady wówczas, gdy wystąpiła nagła choroba pełnomocnika, która uniemożliwiła mu ustanowienie substytutu. Przeprowadzenie rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku, mimo że pełnomocnik strony złożył uzasadniony wniosek o odroczenie rozprawy, powoduje nieważność postępowania. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 30 listopada 2004 r., IV CK 304/04, LEX nr 589990, z dnia 6 października 1995 r., I CRN 150/95, nie publ. oraz z dnia 8 października 1998 r., II CKN 757/97, nie publ..

Z okoliczności sprawy wynika, iż pełnomocnik pozwanej złożył w dniu 29 września 2015r. wniosek o odroczenie rozprawy wyznaczonej na dzień 30.09.2015r. i dołączył zaświadczenie wydane przez lekarza sądowego. Choroba miała charakter nagły i wymagała hospitalizacji. Zwolnienie lekarskie pełnomocnika obejmowało okres od dnia 28 września

2015r. Uzasadnione są zatem twierdzenia apelującego, iż zarówno nagłość choroby pełnomocnika, jej charakter, jak i krótki termin pomiędzy zachorowaniem a datą rozprawy, mógł stanowić realną niemość ustanowienia substytutą przez pełnomocnika pozwanej.

Skarżący zatem ma rację podnosząc, że Sąd I instancji dopuścił do wydania zaskarżonego wyroku w warunkach nieważności spowodowanej pozbawieniem skarżącego możliwości obrony swych praw (art. 379 pkt 5 k.p.c.).

Nieodroczenie przez sąd rozprawy z przyczyn wymienionych w cyt. w. przepisie art. 214 kpc - stanowi uchybienie procesowe skutkujące nieważnością postępowania z powodu pozbawienia strony możliwości obrony swoich praw (art. 379 pkt 5).

Zgodnie z treścią przepisu art. 386. § 2 kpc – w razie stwierdzenia nieważności postępowania sąd drugiej instancji uchyla zaskarżony wyrok, znosi postępowanie w zakresie dotkniętym nieważnością i przekazuje sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Nieważność postępowania jest obligatoryjnie badana z urzędu, a zatem Sąd Okręgowy wobec konieczności uchylenia wyroku do ponownego rozpoznania z powodu nieważności postępowania - nie dokonał merytorycznej oceny zasadności apelacji.

Reasumując, wobec nieważności postępowania w zakresie rozprawy z dnia 30 września 2015r. na mocy art. 386 par.2 kpc orzeczono jak w sentencji.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy ponowi czynności działane na rozprawie w dniu 30 września 2015r.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSO Jolanta Łanowy (spr.)

Sędzia Przewodniczący Sędzia